

Takrat, ko v večni sen zaspim,
umrle bodo želje in hotenja.
Takrat mi, ah, ljudje,
ne nosite cvetja in zelenja!

Trnja mi rajši prinesite,
ker je bilo preveč trpljenja!
Trnja v grob mi namečite,
preden me boste zagnili!

VASOVALKA

V teh belih nočeh brez spanja
in samotnega iskanja
pri tebi vasujem
kot veter pomladni —
te vsega ljubkujem.

Med tvoje se kodre ujamem,
ti ustnice božam, poljubljam oči
in srcu nemirnemu prisluškujem,
da čutim opoj in utrip pomladi,
ko te vsega ljubkujem.

Večeri so mili in zvezdne noči
v sanje te sladke zazibljejo.
A jaz, vasovalka, pri tebi ostanem,
nemirne, nemirne so moje noči,
ko te vsega ljubkujem.

SRČNI NAPAD

Srce že ure in ure hiti
z naglico ekspresa.
Ko pa iznenadno obstane,
dušenje, sopenje, hropenje
so moji dobri znanci.
Sestra, kisik!
Nato vbodljaj z iglo
in v obraz nrtvaško bled
zariše se borba:
ŽIVETI!
Kazalec na uri
sekunde šteje in minute,
ustnice mrzle in bele
so rahlo rahlo zardele.
Srce se umiri,
po žilah spet zakroži kri:
ZMAGA!